Reinventar-se després d'un ictus

Joan Esparraguera, que fa un any i mig va patir un ictus, va usar la papiroflèxia com a eina terapèutica, una pràctica a què ara es dedica plenament
Exhibeix a Girona les obres que ha fet en aquest temps

Una vintena de peces d'Esparreguera s'exposen a l'Espai Amics del Museu d'Art

Abans de tenir un ictus, el maig del 2018, Joan Esparraguera, veí de Cervià de Ter i de 60 anys, treballava de manobre deu hores al dia, sis dies a la setmana. I les estones lliures feia papiroflèxia. Res d'estar-se al sofà mirant la televisió! Però l'ictus va irrompre en la seva vida de manera sobtada –després d'una enrabiada, recorda– i li va deixar mig cos paralitzat. D'un dia per l'altre, es va trobar hemiplègic i en una cadira de rodes. "Vaig estar una setmana enfonsat; em sentia inútil. Però em va passar de seguida, i vaig experimentar molta alegria de pensar que era viu, que me n'havia sortit", explica Esparraguera, que es mostra agraït amb la ràpida d'actuació del SEM i el tractament de xoc que se li va practicar a la mateixa ambulància que el va traslladar fins a l'hospital Josep Trueta de Girona. "Se'm va aplicar un codi ictus", indica.

Va estar tres mesos al centre sociosanitari Mútuam, on va entrar en contacte novament amb la papiroflèxia. Però, aquest cop, començant de zero i entrenant a poc a poc la mà i els moviments dels dits, per recuperar la motricitat fina. "Tot el meu entorn anava a un altre ritme; s'havia alentit. Vaig haver de reaprendre a fer de tot", explica.

Quan va sortir de Mútuam, va seguir amb la recuperació al centre Güell de Girona. Allà, la fisioterapeuta que el portava li va parlar de l'associació Ictus Girona, que, des de bon principi, li va donat suport en aquesta afició, fins al punt que ara és ell qui imparteix els tallers que ja s'ofereixen en diversos hospitals. "Ha estat la meva eina terapèutica. Em va tocar reinventar-me i la meva vida, ara, està enfocada a fer això. Cada dia, hi dedico d'entre set i vuit hores", explica. En aquesta trajectòria, sempre ha tingut al costat un amic, Jofre Atzarias, que, segons Esparraguera, és la mà que li falta a l'hora de fer algunes de les composicions. Ells dos i la seva filla formen part el col·lectiu Vidal Font Paper, que, dimecres passat, va inaugurar una exposició de tessel·lats de paper fets amb papiroflèxia a l'Espai Amics Museu d'Art de Girona. La mostra està formada per un total de 21 peces, fetes per Esparraguera en aquest progressiu procés de recuperació. Es pot visitar fins al 30 de novembre de dilluns a divendres, des de dos quarts de cinc de la tarda a les vuit del vespre. "Tot això em motiva molt. És un goig i em fa sentir orgullós i útil", assegura Esparraguera, que admet que el camí no ha estat ni és fàcil i que li ha representat molt d'esforç i voluntat personal. I es mostra molt agraït amb el suport rebut de l'associació Ictus de Girona. "Em vaig proposar ser el referent de la papiroflèxia dins del món de l'ictus. I sense la seva ajuda no hauria arribat fins on soc ara", reconeix.

Justament avui, i per iniciativa d'aquesta associació i de la unitat d'ictus de l'hospital Josep Trueta, es fa a Girona la primera cursa solidària amb els afectats d'ictus amb l'objectiu de recaptar fons. Divendres, la inscripció es va tancar amb un total de 738 persones apuntades, un nombre que els organitzadors consideren un èxit.

Publicat a:
-El Punt Avui. Girona 10-11-2019, Pàgina 30

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1693689-reinventar-se-despres-d-un-ictus.html